

Programowanie obiektowe - sprawozdanie

INEW0003P - Projekt

Wydział Elektroniki

Informatyka

Grupa zajęciowa: PO_sr17

Semestr: 2017/18 LATO

Nazwisko i Imię: Damian Koper

Nr indeksu: 241292

Prowadzący: mgr inż. Karol Puchała

Temat - Prosta gra 2D

Ocena

Punkty

Data

Założenia i opis funkcjonalny programu

Program jest prostą grą 2D, w której głównym zadaniem gracza jest poruszanie się trzema kwadratami, sterowanymi za pomocą tych samych przycisków w tym samym czasie, z punktu początkowego do punktu końcowego po drodze zbierając punkty, które potem przekładają się na końcowy wynik obliczany wzorem:

```
points * exp((-gameTime+2300)/1000.0)
```

Trudność gry polega na wspomnianym sterowaniu wszystkimi trzema kwadratami jednocześnie. Do ukończenia poziomu wystarczy przemieścić się do punktu końcowego tylko jednym kwadratem, ale po drodze można napotkać trudności z wskoczeniem na niektóre przeszkody, gdzie konieczne jest poświęcenie jednego kwadratu i stworzenie sobie "schodków".

Gra może stanowić wyzwanie dla graczy w dziedzinie *speedrunningu*, która to polega na jak najszybszym i najdokładniejszym przejściu gry, gdyż na wynik końcowy przekłada się czas, jak i ilość zebranych punktów.

Gra pozwala na zmianę trybu wyświetlania na **fullscreen**, oraz na zmianę nazwy gracza, co pozwala na śledzenie i porównywanie wyników kolejnych rozgrywek.

Diagramy UML

Diagram przypadków użycia:

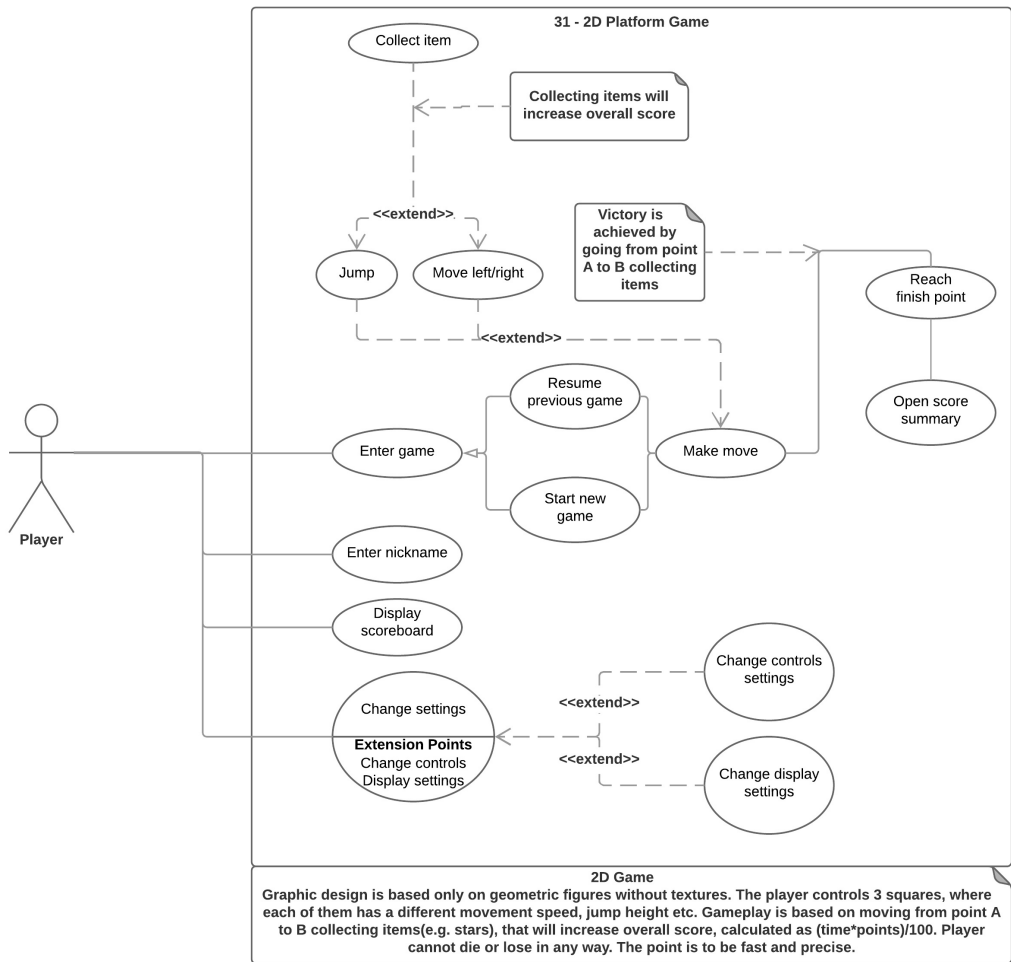
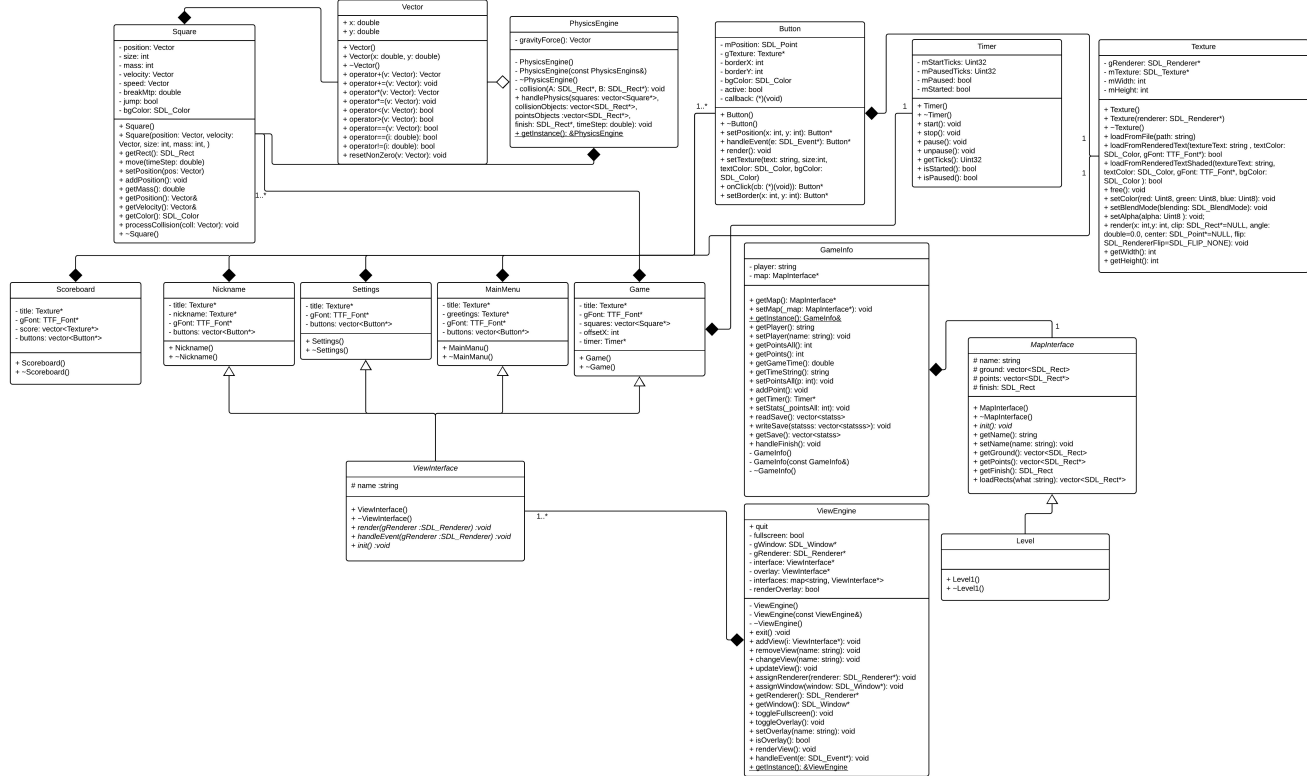

Diagram Klas:

UML Class Diagram - 2D Game | Damian Koper 241292

Program jest napisany w całości przeze mnie w środowisku VS Code. Nie użyłem żadnego kreatora, więc diagram stworzonych przeze mnie klas jest dość obszerny.

Pliki w wyższej rozdzielczości można znaleźć tutaj:

https://github.com/damiankoper/Game_PO_Cpp/tree/master/docs

Kod klas C++

Projektując strukturę programu wzorowałem się na modelu **MVC**. Za silnik graficzny posłużyła mi biblioteka SDL2. Próbowałem rozdzielić widok, od wejścia i pozostałej logiki aplikacji(modelu).

Każdy widok składa się z trzech funkcji:

1. `init` - inicjalizacja elementów widoku
2. `handleEvent` - obsługa zdarzeń
3. `render` - wyświetlanie widoku

Wykonują się one w głównej pętli aplikacji dla aktualnego widoku (dzięki polimorfizmowi). Wszystkie widoki dziedziczą z klasy `ViewInterface` i dla łatwości identyfikacji i zmiany rozpoznawane są przez atrybut `name`.

```
class ViewInterface
{
public:
    virtual void render(SDL_Renderer *gRenderer) = 0;
    virtual void handleEvent(SDL_Event *e) = 0;
    virtual void init() = 0;
    std::string getName();
    void setName(std::string name);
    ViewInterface();
    ~ViewInterface();

protected:
    std::string name;
};
```

Wszystkimi widokami zarządza klasa `ViewEngine`. Obsługuje ona również całą procedurę renderowania elementów ściśle dla SDLa:

```

class ViewEngine
{
public:
    bool quit;
    void exit();
    void addView(ViewInterface *i);
    void removeView(std::string name);
    void changeView(std::string name);
    void updateView();
    void assignRenderer(SDL_Renderer *renderer);
    void assignWindow(SDL_Window *window);
    SDL_Renderer *getRenderer();
    SDL_Window *getWindow();
    void toggleFullscreen();
    void toggleOverlay();
    void setOverlay(std::string name);
    bool isOverlay();
    void renderView();
    void handleEvent(SDL_Event *e);

    static ViewEngine &getInstance();

private:
    ViewEngine();
    ViewEngine(const ViewEngine &);
    std::map<std::string, ViewInterface *> interfaces;
    ViewInterface *interface = NULL;
    ViewInterface *overlay = NULL;
    bool renderOverlay;
    SDL_Renderer *gRenderer;
    SDL_Window *gWindow;
    bool fullscreen;
};

```

Klasa zarządzająca widokami `ViewEngine`. Z założenia powinna istnieć tylko jedna jej instancja i powinna być ona dostępna we wszystkich widokach/kontrolerach, użyłem więc wzorca **Singleton**.

W danej chwili istnieć (i być dostępna wszędzie) powinna również tylko jedna klasa zarządzająca danymi gry `GameInfo`. To samo tyczy się silnika fizycznego, który obsługuje kolizje i siły działające na obiekty. Kolejno klasy `GameInfo` i `PhysicsEngine`:

```
//pomocnicza struktura przy zapisie do pliku - wyniki graczy
```

```
struct statss
```

```
{  
    int score;  
    char name[100];  
};
```

```
/**
```

```
 * Singleton
```

```
 */
```

```
class GameInfo
```

```
{  
public:  
    std::string getPlayer();  
    void setPlayer(std::string name);  
  
    MapInterface* getMap();  
    void setMap(MapInterface *_map);  
  
    int getPointsAll();  
    int getPoints();  
    double getGameTime();  
    std::string getTimeString();  
    void setPointsAll(int p);  
    void addPoint();  
    Timer* getTimer();  
    void setStats(int _pointsAll);  
    std::vector<statss> readSave();  
    void writeSave(std::vector<statss> statsss);  
    std::vector<statss> getSave();  
  
    void handleFinish();  
    static GameInfo &getInstance();
```

```
private:
```

```
    GameInfo();  
    GameInfo(const GameInfo &);  
    std::string player;  
    std::vector<statss> bestScore;  
    int points;  
    int pointsAll;  
    Timer *gameTimer;  
  
    MapInterface *map;  
};
```

```

/**
 * Singleton
 */
class PhysicsEngine
{
public:
    static PhysicsEngine &getInstance();
    void handlePhysics(std::vector<Square *> squares,
                      std::vector<SDL_Rect *> collisionObjects,
                      std::vector<SDL_Rect *> *pointsObjects,
                      SDL_Rect *finish,
                      double timeStep);

private:
    PhysicsEngine();
    PhysicsEngine(const PhysicsEngine &);
    Vector collision(SDL_Rect *A, SDL_Rect *B);
    Vector gravityForce;
};

```

W celu zbudowanie UI stworzyłem też klasę przycisku `Button`, której jednym z parametrów jest wskaźnik na funkcję, która ma się wykonać po naciśnięciu przycisku. Użyłem tu też *method chaining*, co znacznie ułatwia konfigurację. Jako kontrolka umieszczona w widoku przycisk ma swoje metody `render()` i `handleEvent()`, które wywoływane są w widoku:

```

class Button
{
public:
    Button();
    Button *setPosition(int x, int y);
    Button *handleEvent(SDL_Event *e);
    void render();
    Button *setTexture(std::string text, int size, SDL_Color, SDL_Color
_bgColor);
    Button *onClick(void (*cb)(void));
    Button *setBorder(int x, int y);

private:
    SDL_Point mPosition;
    Texture *gTexture;

    int borderX;
    int borderY;

    SDL_Color bgColor;

    bool active;

    void (*callback)(void); //click callback function
};

```

Stworzenie klasy Vector z przeładowanymi operatorami ułatwiło mi obliczenia pozycji, kolizji itd:

```

class Vector
{
public:
    Vector();
    Vector(double x, double y);
    Vector operator+(const Vector v);
    Vector operator+=(const Vector v);
    Vector operator*(const int i);
    Vector operator*(const double i);
    Vector operator/(const double i);
    bool operator==(const Vector v);
    bool operator==(const double i);
    bool operator!=(const int i);
    void resetNonZero(Vector v);
    bool operator<(const Vector v);
    double x, y;
};

```

Klasa bohatera - kwadratu zawiera wszystkie niezbędne atrybuty określające położenie, jak i jego właściwości fizyczne. Zawiera również metody odpowiedzialne za ruch i regowanie na kolizje:

```
class Square
{
public:
    Square();
    Square(Vector position, Vector speed, int size, int mass, double
breakMtp, int accTime);
    SDL_Rect getRect();
    void move();
    void addPosition(double timeStep);
    double getMass();
    Vector &getPosition();
    Vector &getVelocity();
    SDL_Color getColor();
    void processCollision(Vector coll);
    ~Square();

private:
    Vector velocity;
    Vector position;
    int size;
    double mass;
    Vector speed;
    double breakMtp;
    int accTime;
    bool jump;
    SDL_Color bgColor;
};
```

Dalej pozostają klasy, które obudowują potrzebne funkcje SDLa, takie jak `Texture` i `Timer`, których listing kodu tutaj nic by nie wniósł.

Klasy wszystkich widoków wyglądają podobnie. Umieszczam klasę `MainMenu`:


```

class MainMenu : public ViewInterface
{
public:
    MainMenu();
    ~MainMenu();
    void render(SDL_Renderer *gRenderer);
    void handleEvent(SDL_Event *e);
    void init();

private:
    Texture *title;
    Texture *greetings;
    TTF_Font *gFont;
    std::vector<Button *> buttons;
};

```

Jak widać w prywatnych zmiennych znajdują się elementy widoku takie jak napisy, potrzebne czcionki i przyciski.

Jedynym znacząco różniącym się widokiem jest widok samej gry, gdzie zostały dodane metody odpowiedzialne za pracę kamery (offset OX):

```

class Game : public ViewInterface
{
public:
    Game();
    ~Game();
    void render(SDL_Renderer *gRenderer);
    void handleEvent(SDL_Event *e);
    void init();
    Square* maxRight();
    void calculateOffset();

private:
    TTF_Font *gFont;
    TTF_Font *gFontOutline;
    Texture *time;
    Texture *points;
    Timer *timer;
    int offsetX;
    int border;
    std::vector<Square *> squares;
};

```

Mapa gry zbudowana jest wyłącznie z prostokątów. Myśląc przyszłościowo stworzyłem również klasę bazową poziomu i chciałem dziedziczyć różne rodzaje poziomów, jednak brak czasu i kompleksowość obecnych rozwiązań odwiódł mnie od rozbudowy tej idei.

```
class MapInterface
{
public:
    virtual void init() = 0;
    std::string getName();
    void setName(std::string name);

    std::vector<SDL_Rect *> loadRects(std::string what);
    std::vector<SDL_Rect *> getGround();
    std::vector<SDL_Rect *> *getPoints();
    SDL_Rect *getFinish();

    MapInterface();
    ~MapInterface();

protected:
    std::string name;
    //Map geometry
    std::vector<SDL_Rect *> ground;
    std::vector<SDL_Rect *> points;
    SDL_Rect *finish;
};
```

Klasa ta odpowiedzialna jest za wczytywanie danych mapy z pliku zgodnego z formatem:

```
-600, 620, 24000, 100
-600, 0, 100, 1000
500, 520, 100, 100
700, 420, 100, 100
900, 370, 400, 80
900, 300, 80, 400
1600, 200, 90, 300
...
```

Są to pozycje i wymiary prostokątów tworzących mapę. Podczas debugowania i tworzenia mapy odczytywałem plik co cykl głównej pętli programu, co dało efekt rzeczywistego podglądu zmian.

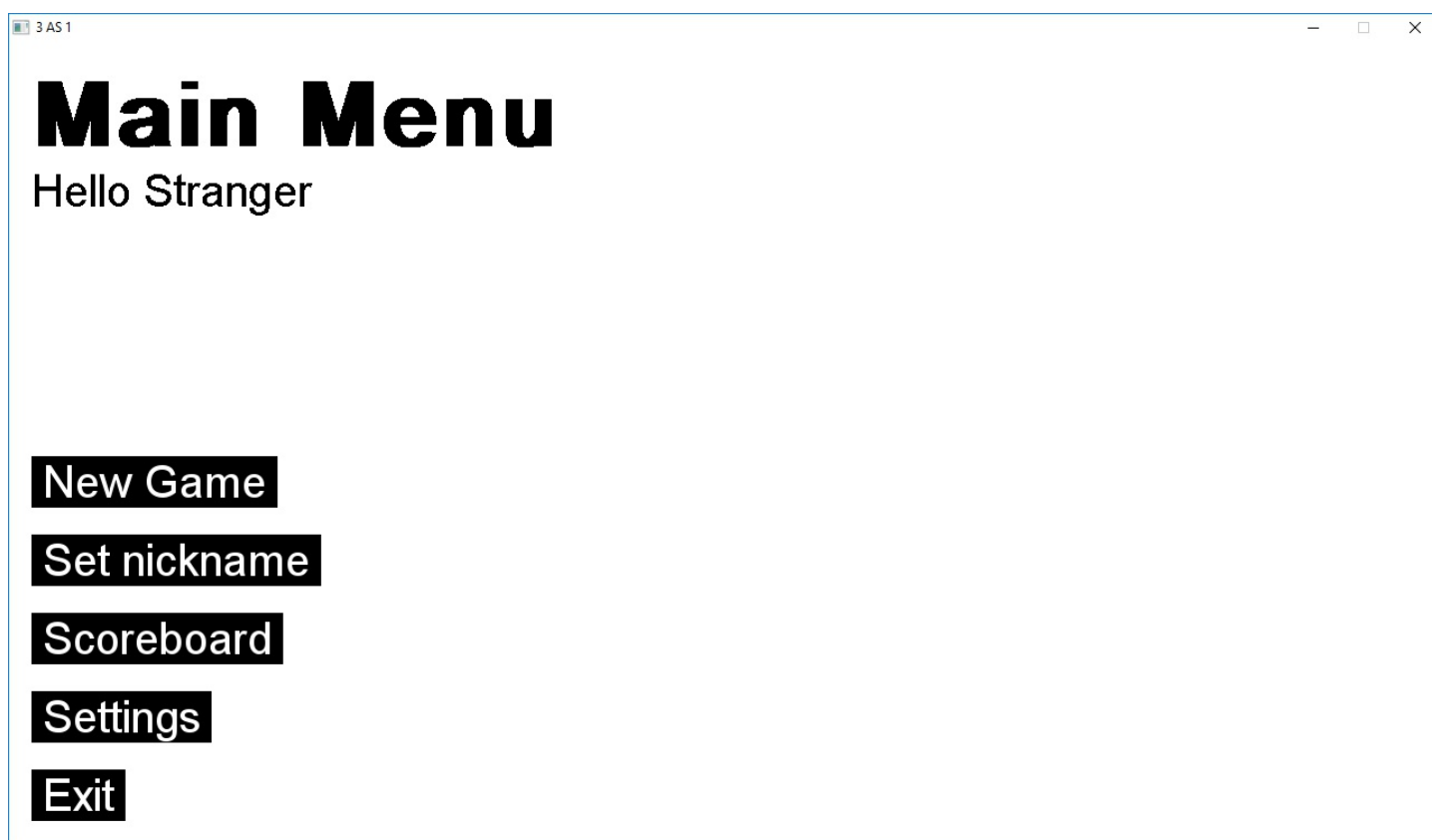
Główna pętla programu, po uproszczeniu wygląda tak:

```
while (!ViewEngine::getInstance().quit)
{
    while (SDL_PollEvent(&e) != 0)
    {
        ViewEngine::getInstance().handleEvent(&e);
    }

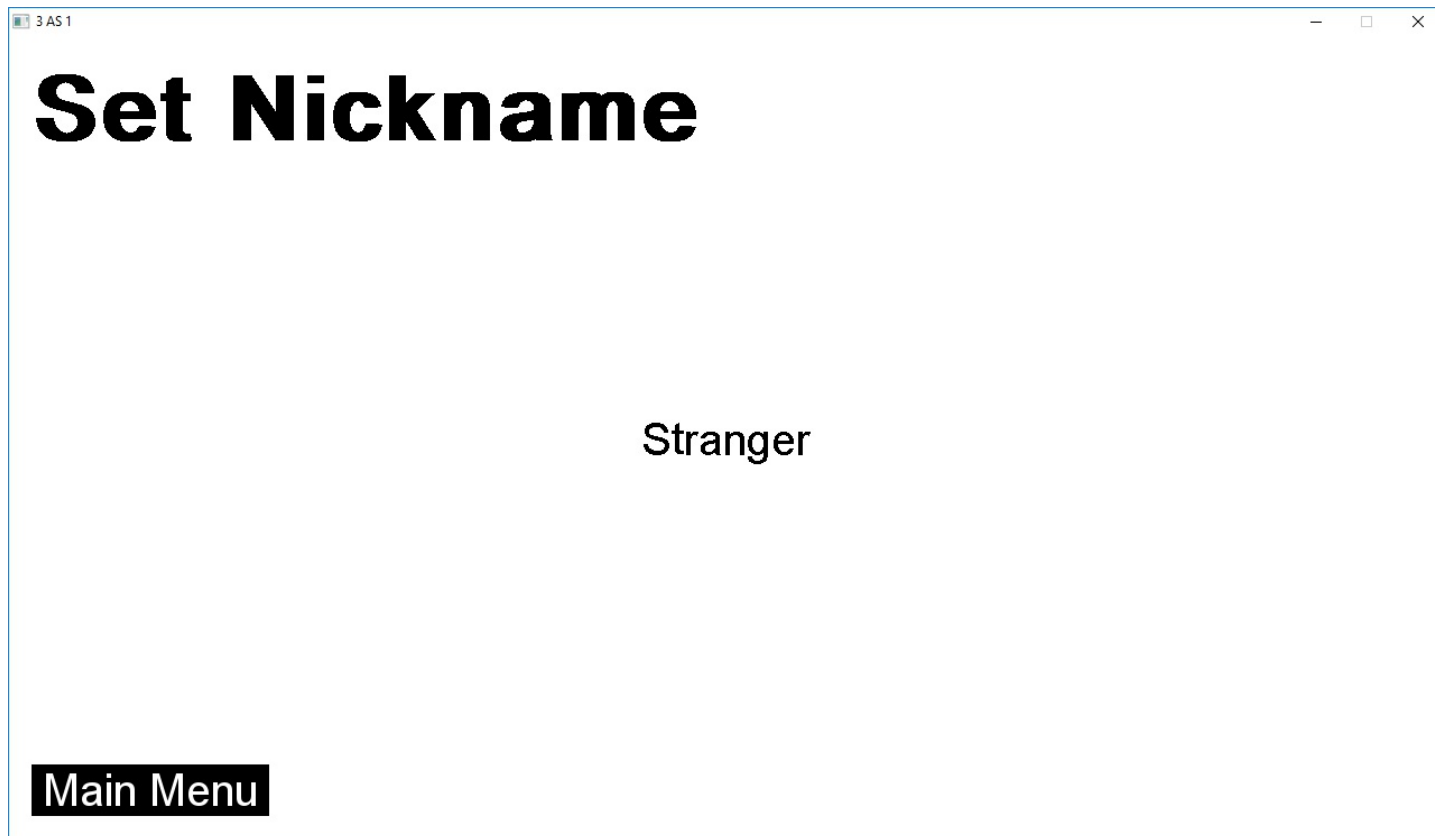
    ViewEngine::getInstance().renderView();
}
```

Opis użytkowy programu

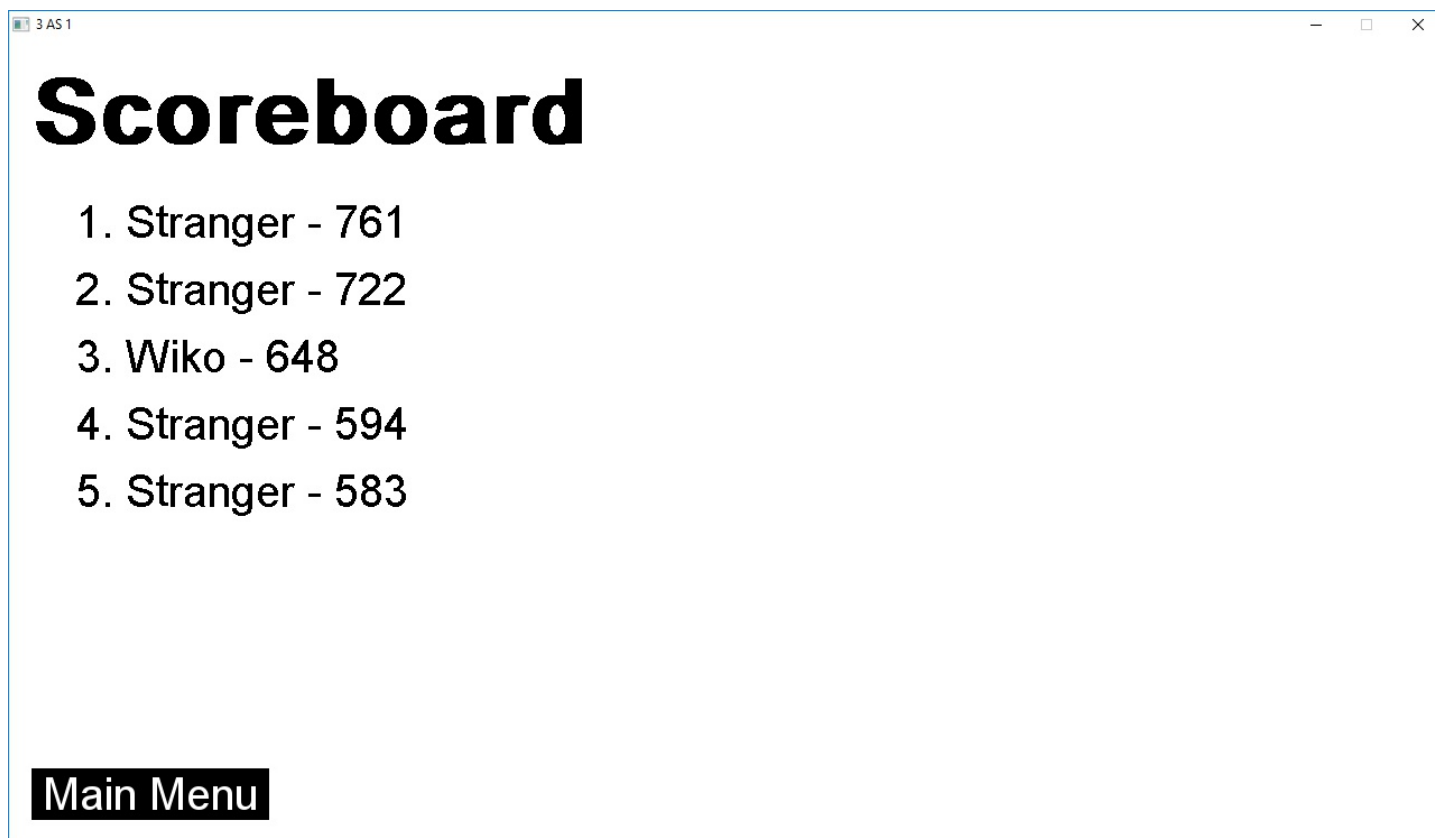
Menu główne jest logicznie skonstruowane. Na górze wyświetla się nick gracza:

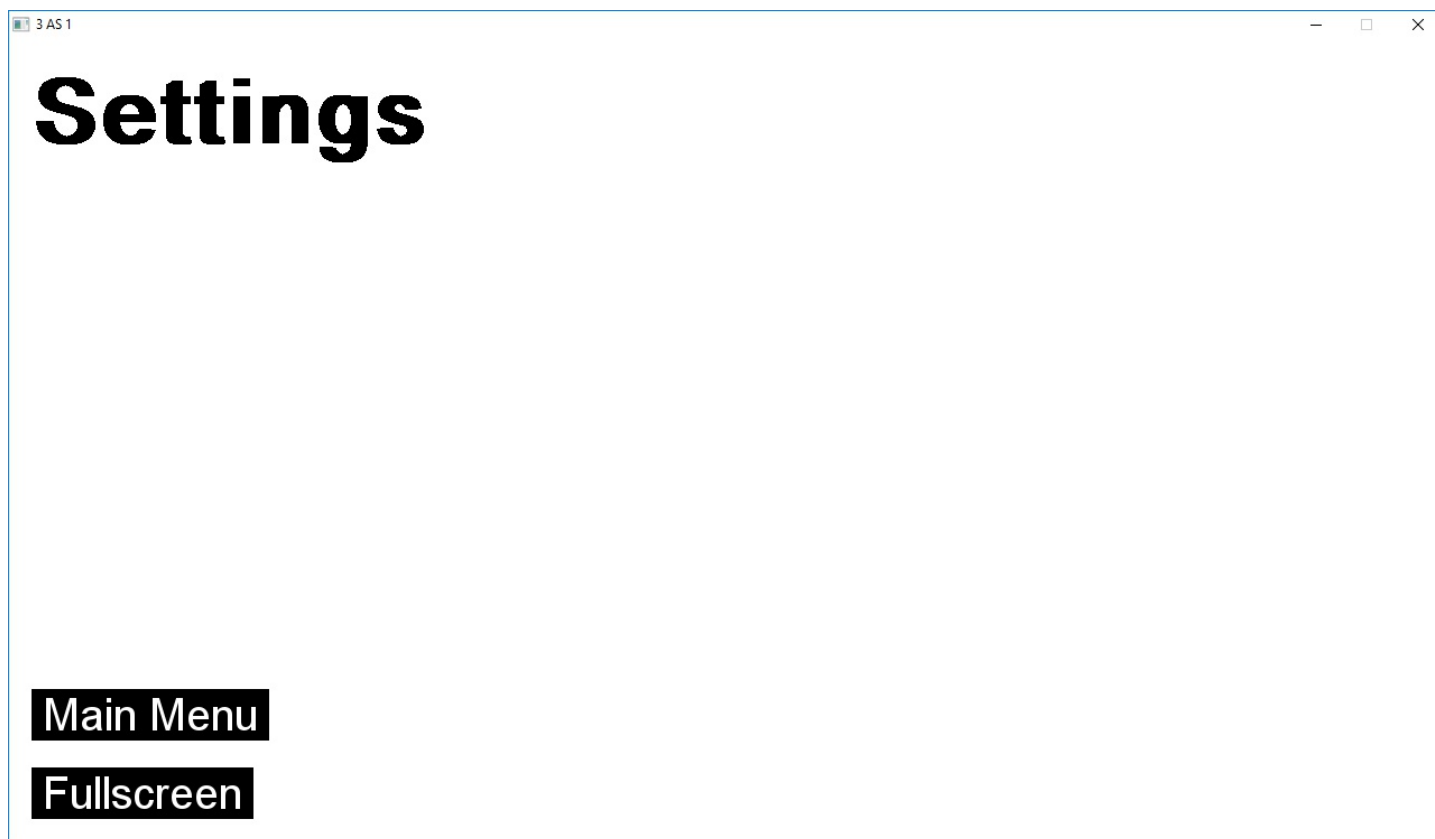
Nick można zmienić klikając w **Set nickname**:

Gracze mogą zobaczyć swoje 5 najlepszych wyników w sekcji **Scoreboard**:

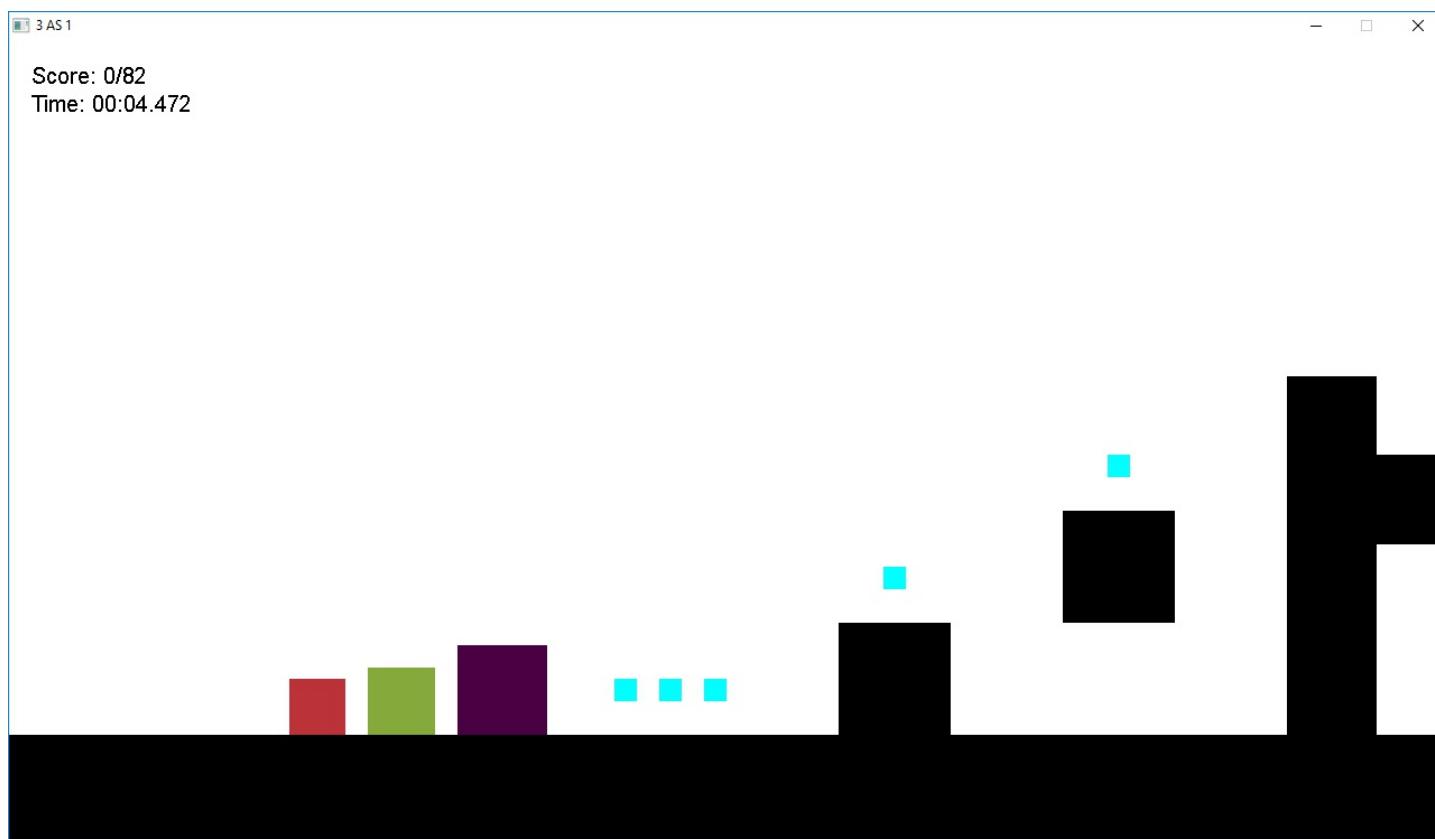

Jedyną dostępną opcją w menu **Settings** jest przełączenie ekranu w tryb fullscreen:

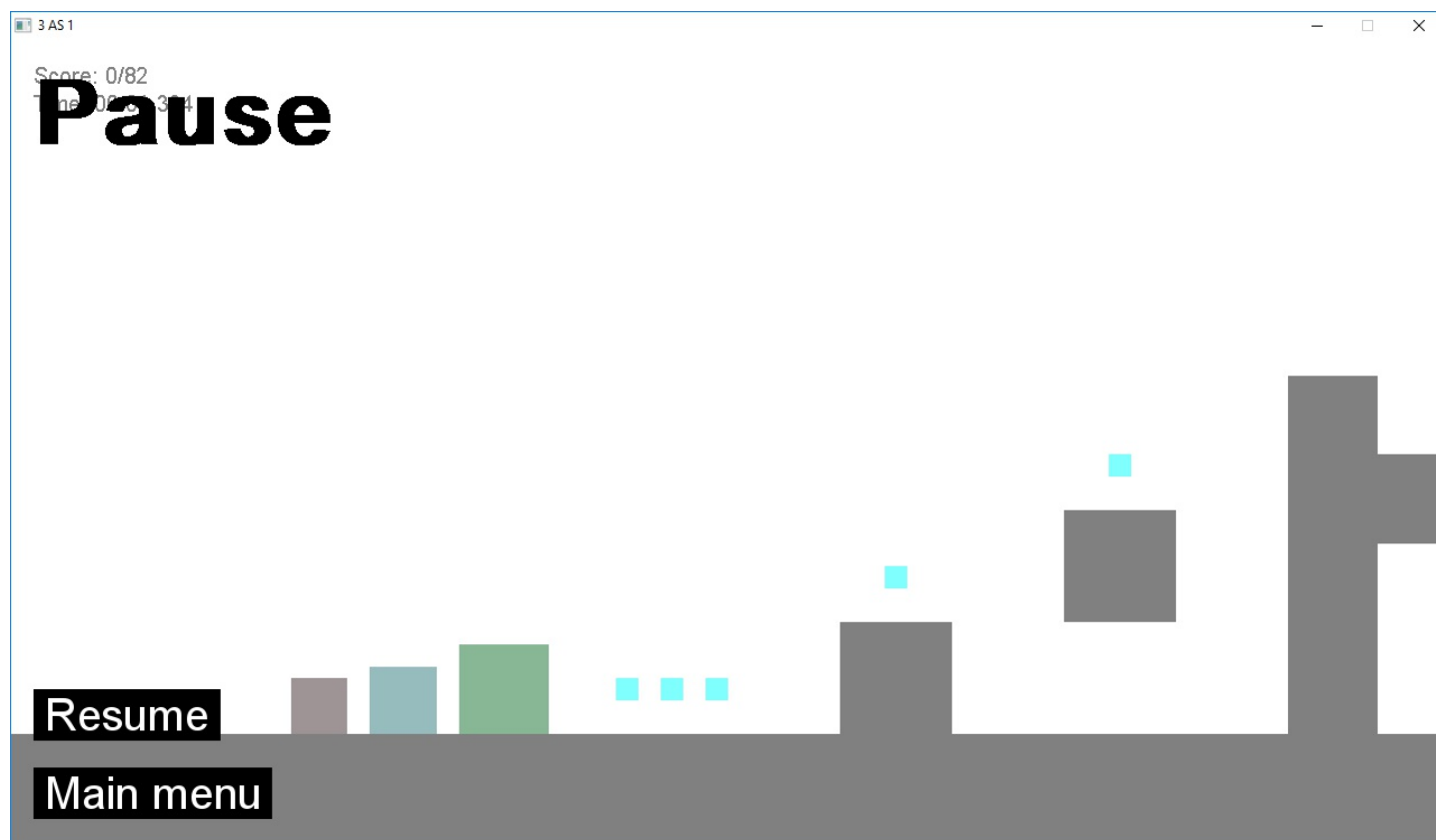

Gra

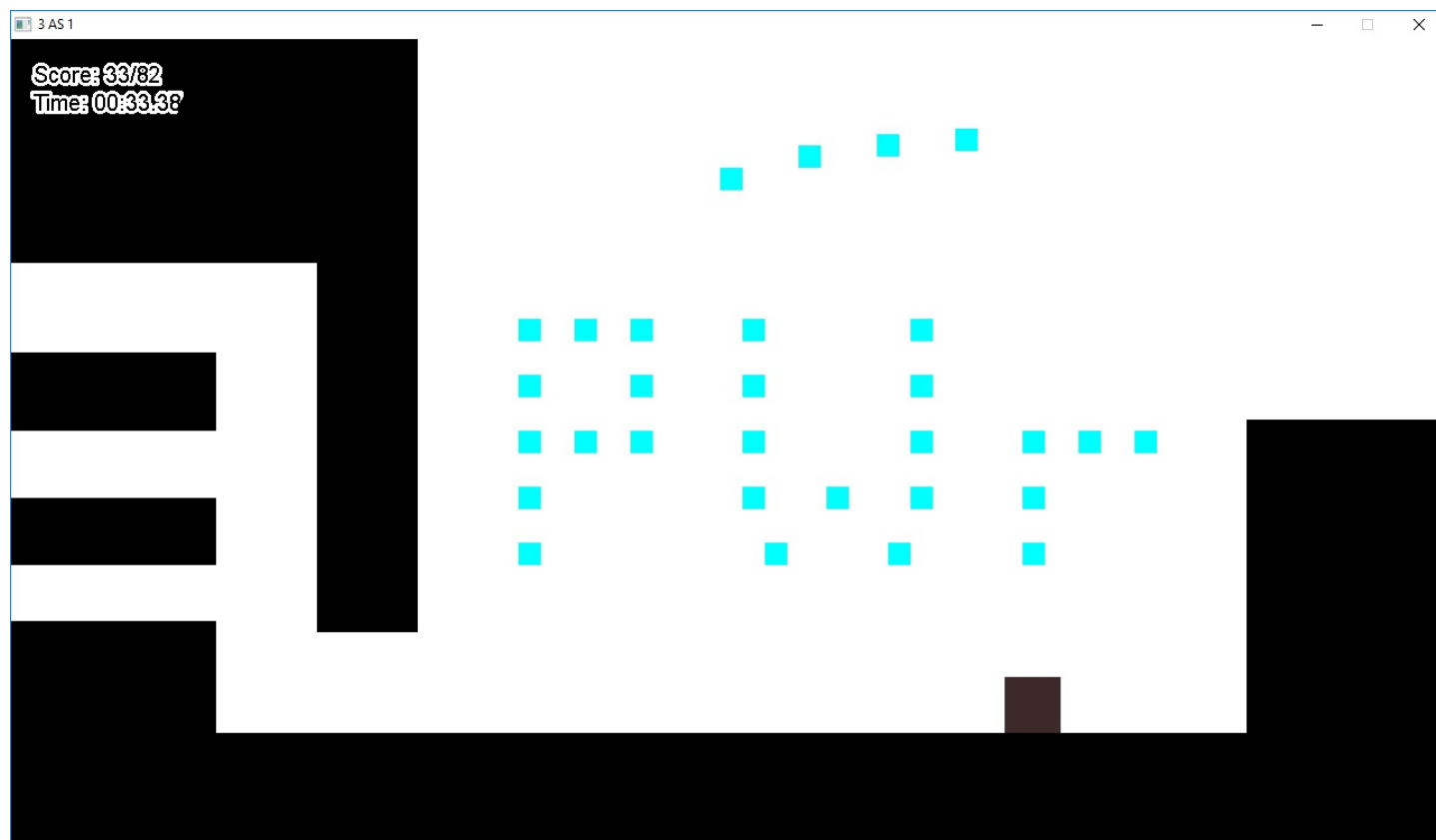
Po kliknięciu na przycisk **New game** gracz zobaczy początkową część poziomu z trzema kwadratami o losowych kolorach. Turkusowe kwadraciki są punktami, których, jak można zobaczyć w lewym górnym rogu ekranu, w całym poziomie występuje 82:

Z każdego miejsca poziomu gracz, po wciśnięciu klawisza **ESC**, zostanie przeniesiony do menu pauzy, skąd może wznowić grę albo wyjść do menu głównego bez zapisywania stanu gry:

Znalazło się również miejsce, by wspomnieć o naszej kochanej uczelni:

Listing kodu C++/Python

Cały kod został napisany przeze mnie i wszystkie pliki dostępne są pod adresem:

https://github.com/damiankoper/Game_PO_Cpp/tree/master/src

https://github.com/damiankoper/Game_PO_Python/tree/master/src

SDL2 w Pythonie ma odwzorowanie 1:1 jako biblioteka PySDL2. Logika i struktura aplikacji pozostała niezmienną.

Wnioski

Udało mi się zaprogramować większość zaplanowanych przeze mnie funkcjonalności. Jedną z rzeczy, których nie udało się zrobić jest zmiana ustawień strowania. Oczywiście po czasie widać, że część kodu wymaga refactoringu, jednak nie mam w planach rozwijania tego projektu. Powiniennem być bardziej trzymać się moich założeń maksymalnego zagnieżdżenia logiki renderowania i obsługi zdarzeń, czego nie widać w widoku `Game`, gdzie ręcznie renderuję elementy mapy, jak i same kwadraty. Wybrałbym również bibliotekę SFML zamiast SDL, która to ma już zaimplementowane elementy takie jak wektory i timery. Zdecydowałem się na SDL gdyż moja wiedza na temat SFMLa była mniejsza, oraz z uwagi na fakt posiadania przez PySDL dobrej dokumentacji i odwzorowania 1:1 co znacząco skróciło etap przepisywania programu na drugi język, a co było moim głównym celem. Rozwój projektu mógłby operować się na rozbudowie elementów platformowych, dodanie elementów ruchomych, rozwój silnika fizycznego - użyciu na przykład **Box2D**.